

FIRMA 	CEMPLA I PARTNERZY KONSERWACJA ZABYTKÓW MAREK JÓZEF CEMPLA 31-028 Kraków, ul. św. Krzyża 7/8 tel./fax 421-66-75		
ZLECENIODAWCA	Muzeum Historyczne Miasta Krakowa Kraków, Rynek Główny 35		
OBIEKT	Pałac „Pod Krzysztofory”		
TEMAT	WNĘKA W FASADZIE PAŁACU „POD KRZYSZTOFORY” SPRAWOZDANIE Z BADAŃ ARCHITEKTONICZNYCH		
FAZA	BADANIA ARCHITEKTONICZNE		
	NR DOK.	KRZ-F	
	 (w. Krzysztof – Tytjan 1524)		
AUTORZY BADAN ARCHITEKTONICZNYCH	mgr inż. arch. MAREK CEMPLA STANISŁAW CECHOSZ ŁUKASZ HOLCER MP-0112 UP 383/78 ZAŚW. PSOZ 28/94		
KONSULTANT	mgr hist. sztuki Zofia Zań-Ograbek		
DATA	Kraków, marzec 2012 r.		

Wnęka w fasadzie Pałacu „Pod Krzysztofory”
Sprawozdanie z badań architektonicznych

SPIS ZAWARTOŚCI

I Część opisowa

1. Wstęp
2. Zakres i cel badań
3. Opis badań
4. Wnioski badawcze
5. Dane historyczne
6. Wnioski konserwatorskie

II Część fotograficzna (23 ujęcia fotograficzne)

III Część rysunkowa

1. Fasada:
 - widok konchy na tle elewacjiskala 1:50
2. Elewacja wschodnia:
 - wnęka rysunek szczegółowy, widok i przekrojeskala 1:20
3. Elewacja wschodnia – wnęka rysunek szczegółowy:
 - ortogonalny widok pozostałości i odcisków figuryskala 1:20
4. Ściana wnęki w rozwinięciu – inwentaryzacja tynków,
 - odcisków i pozostałości figuryskala 1:10
5. Ściana wnęki w rozwinięciu – nałożenie inwentaryzacji
 - rysunkowej na fotografię (fotomontaż)skala 1:10

1. Wstęp

Pierwsze sondażowe badania konserwatorskie fasady przeprowadzono w 2009 roku ¹. Ich celem było rozpoznanie nawarstwień i przemian kolorystycznych oraz architektonicznych frontowej elewacji dawnego pałacu. Poszukiwania zmierzały głównie w kierunku ustalenia dekoracji fasady z czasów nowożytnych, kiedy to, na kanwie murów średniowiecznych kamienic, dokonano przebudowy nadając całości charakter okazałej siedziby możnowładczej. Ponadto jednym z celów badawczych było rozstrzygnięcie kwestii gdzie na fasadzie mogło znajdować się godło kamienicy „Pod Krzysztoforą” w postaci figury św. Krzysztofa. Problem ten miał i nadal ma szczególne znaczenie także dla postulatów przywrócenia wizerunku patrona.

W następnym etapie prac, poszukując wciąż miejsca po figurze św. Krzysztofa, zdecydowano o poszerzeniu badań w rejonie poprzednio odkrytej wnęki umieszczonej na wysokości drugiego piętra, między drugim i trzecim oknem od północy, celem uściślenia danych na temat jej formy i wielkości.

Po wykonaniu kilku odkrywek odkryto tu głęboką, półkolistą i sferycznie zamkniętą niszę. W tle tej niszy zachowała się stara wyprawa tynkarska, fragmenty profilowanego gzymsu i śladowo zachowane relikty po wyobrażeniu patrona. To, co dotąd postrzegano jako płytką wnękę, okazało się jedynie gniazdem po osadzeniu obramienia właściwej niszy. Inwentaryzację tych badań, wraz z wnioskami, przedłożono Urzędowi Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w 2011 roku ².

Dokumentacja fotograficzna zamieszczona w tym sprawozdaniu uwzględnia numerację zdjęć zamieszczonych w pierwszym etapie badań przy wnęce. W niniejszym opisie badań nawiązano do wcześniejszych wniosków, odwołując się również do poprzednio wykonanych fotografii.

¹ M. Cempla, D. Juszczyk-Curyło, B. Sowa-Holewińska, S. Cechosz, Ł. Holcer, *Pałac „Pod Krzysztoforą”. Badania konserwatorskie i architektoniczne fasady*, Kraków 2009, mps.

² M. Cempla, S. Cechosz, Ł. Holcer, *Fasada Pałacu Pod Krzysztoforą. Sprawozdanie z badań architektonicznych – etap 2*, Kraków 2011

2. Zakres i cel niniejszych badań

Na Komisji Konserwatorskiej zorganizowanej w dniu 16.03. 2011 roku, z udziałem Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krakowie zdecydowano o poszerzeniu badań i zalecono:

- pełne odsłonięcie konchy na całej wysokości i szerokości;
- wykonanie uzupełniających badań architektonicznych i stratygraficznych na obecność polichromii;
- rozszerzenie badań historycznych i porównawczych związanych z formą obramień kamiennych oraz przeanalizowanie zachowanych śladów formy rzeźbiarskiej;
- ustalenie czasu powstania konchy;
- uprzednie rozpoznanie i ewentualne zabezpieczenie konstrukcyjne ściany przed odsłonięciem wnęki;
- nadzór badawczy w trakcie prac zabezpieczających konstrukcję wnęki oraz przy jej odsłanianiu;
- pełną inwentaryzację wyników badań.

3. Opis badań

3.1. Poprzednie badania wykazały, że:

- na drugim piętrze, pomiędzy drugim a trzecim oknem od północy, istniała płytką, prostokątna wnęka zamknięta łukiem odcinkowym;
- w jej tle, przy ościeżach, pozostały fragmenty wygładzonej zaprawy;
- jej ościeża i nasady odcinkowego łuku konstrukcyjnego uległy częściowemu zniszczeniu w trakcie zamurowania;

Po poszerzeniu zakresu i wykonaniu odkrywek wgłębnych odkryto właściwą wnękę w kształcie konchy i stwierdzono, że:

- po środku zarysu prostokątnej i odcinkowo zamkniętej wnęki, znajduje się nieco niższa i węższa, głęboka wnęka w kształcie konchy;
- jej wysokość wynosi 367 cm, szerokość 146 cm, a głębokość 80 cm (od lica fasady);

- usytuowanie progu (dna tej wnęki) wysokością odpowiada parapetom okien na drugim piętrze [fot. 1/k*, 2/k*, 3/k* - Uwaga: fotografie oznaczone gwiazdką zostały zamieszczone w pierwszym etapie badań konchy];
- grubość zamurówki wnęki wynosi ok. 26 cm (na długość cegły); w kilku miejscach zamurówka przewiązana z krawędzią konchy oraz z ościeżami gniazd po dawnej dekoracji [fot. 4/k*];
- na ścianie konchy i jej sferycznym zamknięciu zachowały się stare tynki z warstwami pobiał [fot. 5/k*, 7/k*];
- ściana wnęki, poniżej sferycznego zamknięcia, była zwieńczona profilowanym gzymsem wykonanym z narzutu, z którego przetrwały znaczne fragmenty;
- w jej zamknięciu powyżej gzymsu, pod częściowo uszkodzonym tynkiem widoczny fragment drewna;
- pośrodku wnęk wąski, pionowy pas ceglanego muru bez tynku [fot. 8/k*];
- w płaszczyźnie gniazda, przy krawędzi półkolistego zamknięcia wnęki, widoczny profilowany element kamienny, poziomo osadzony i w znacznym stopniu zniszczony w trakcie budowy wnęki [fot. 11/k*, 12/k*];
- nieco powyżej wnęki, w płaszczyźnie gniazda osadzony metalowy hak [fot. 11/k*];
- w dolnej części tła konchy pozostałości dekoracji wykonanej w narzucie z zaprawy [fot. 5/k*, 6/k*];
- koncha zagruzowana do wysokości ok. 40 cm powyżej jej dna [fot. 5/k*];

3.2. W trakcie niniejszych, prac po całkowitym usunięciu zamurówki, dotychczasowe spostrzeżenia i wnioski badawcze nie uległy zasadniczym zmianom. Odsłonięcie konchy umożliwiło dogłębne zapoznanie się ze wszystkimi pozostałościami oraz jej szczegółową inwentaryzację. Przeprowadzono także badania na obecność polichromii. Na bezbarwnej folii wykonano obrys płaszcza, wszystkich odcisków, śladów, czytelnych konturów i innych pozostałości. Inwentaryzację w skali naturalnej pomniejszono do skali 1:10 (rys. nr 4), [fot. 28/k].

W wyniku badań stwierdzono:

- powyżej konchy, w płytkiej wnęce po osadzonym tu zwierczeniu, haki i otwory po elementach mocujących [fot. 16/k];
- w sferycznym zamknięciu konchy osadzona drewniana belka; obok po stronie południowej duży otwór po osadzeniu bliżej nieznanego elementu [fot. 17/k, 18/k];
- profilowany gzyms u podstawy półkopi w znacznym stopniu zniszczony; jego dwa fragmenty znalezione w zagruzowanym dnie wnęki [fot. 33/k, 35/k];
- w tle wnęki, na ciemnym, spatynowanym tynku, zachowane plamy tynku jasnego oraz kontury-zarysy z resztkami zaprawy nieznacznie wystającej poza płaszczyznę ściany [fot. 18/k – 21/k];
- w obrębie tych zarysów liczne i głębokie otwory po mocowaniu [fot. 20/k];
- na osi konchy pionowy pas ceglanej ściany; w strukturze muru materiał przemieszany – cegła palczowana o różnych wymiarach, w tym najmniejsza z XVII wieku; lico cegieł skute [fot. 19/k – 22/k];
- w ceglany, pionowy pasie ściany, dwa zaślepione i wykute gniazda [fot. 21/k];
- w dolnej części pozostałości po plastycznej dekoracji, przytwierdzonej do tła wnęki, przypominającej fałdy draperii [fot. 22/k – 24/k];
- fałdy wykonane w narzucie, z zaprawy wapienno-piaskowej [fot. 26/k];
- poniżej fałdów pionowy pas jasnego tynku (być może ślad po przylegającej tu nodze postaci), [fot. 23/k – 24/k, 26/k];
- w gruzie, zalegającym na dnie wnęki, niewielkie pozostałości po gzymsie, draperii płaszczka oraz profilowanych opaskach; elementy wykonane z zaprawy wapienno-piaskowej [fot. 30/k – 36/k];
- nad samym dnem wąski pas jasnego tynku, ukośnie schodzącego od osi wnęki ku jej krawędziom; między tym jasnym, nie zabrudzonym pasem, a powierzchnią spatynowanego tynku w górnej części konchy, widoczny wyraźny „kołnierzyk” [fot. 23/k - 25/k, 27/k];

4. Wnęka po figurze św. Krzysztofa - wnioski badawcze:

- Zarys prostokątnej i zamkniętej łukiem odcinkowym płytkiej wnęki, którą zidentyfikowano w pierwszym etapie poszukiwań, to obrys osadzenia elementów stanowiących dekoracyjne obramienie konchy. Są to zamurowane gniazda po węgarach, wysokim nadprożu i progu poniżej dna wnęki. Mogły to być elementy kamienne lub sztukatorskie, mocowane na zaprawie i przy zastosowaniu haków. Niewielki fragment profilowanej opaski, znalezionej w zagruzowanym dnie wnęki, może być pozostałością po bocznej opasce, co sugeruje wykonanie kompozycji obramienia metodą sztukatorską [fot. 31/k – 32/k, 35/k].
- Sferycznie zamknięta koncha została wykuta w starszej, ceglanej substancji muru, w której przeważa materiał typowy dla XVII wieku. Stąd wniosek, że fasada w tym zakresie musiała zostać przebudowana w trakcie prac prowadzonych przez Wodzickiego. W następnej fazie wykuto konchę. Nad tą niszą nie wykonano żadnego łuku konstrukcyjnego, a czaszę tej półkopułki wzmocniono drewnianą belką [fot. 17/k].
- Półkopułka opierała się na skromnie profilowanym gzymsie, z którego pozostały znaczne fragmenty (kilka niewielkich części gzymsu wydobyto jeszcze z zasypu). Promień półkolistej wnęki jest nieco większy, niż promień półkopułki, a płynne i zupełnie niedostrzegalne przejście z jednej płaszczyzny do drugiej umożliwiło zastosowanie gzymsu.
- W konsze ustawiono prawdopodobnie prawie pełnoprzestrzenny posąg, na stałe przytwierdzony do jej tła, o czym między innymi świadczy pionowy, wąski i nie otynkowany pas ceglanej ściany widoczny pośrodku wnęki oraz odciski i jaśniejsze plamy barwne widoczne na zachowanym, spatynowanym tynku, a także haki i liczne otwory po mocowaniu.
- Jasne połacie tynku sugerują obrys postaci okrytej płaszczem. W miejscach, gdzie do tła wnęki bezpośrednio przylegały formy draperii lub inne elementy, pozostał jasny odcień tynku, w innych uległ zabrudzeniu [fot. 21/k – 22/k].

- Fragmentarycznie zachowana dekoracja, w tle dolnej części konchy, przypomina fałdy draperii. Jest wykonana z narzutu, przy użyciu zaprawy wapienno-piaskowej (być może z dodatkiem gipsu), [fot. 22/k – 24/k, 26/k].
- Pionowa plama jasnego tynku poniżej fałd płaszczka sugeruje istnienie w tym miejscu heraldycznie lewej nogi postaci, nogi przylegającej do tła wnęki [fot. 24/k].
- Dno wnęki wypełniała niska forma z ukośnie wyprowadzoną płaską powierzchnią, ze spadkiem w kierunku zewnętrznego lica elewacji. Była to zapewne podstawa integralnie związana z posągami, którą usunięto wraz z figurą [fot. 24/k -25/k, 27/k]
- Po usunięciu wizerunku i dekoracyjnego obramienia, wnękę zaślepiono wiążąc zamurówkę w kilku miejscach z krawędzią konchy oraz z ościeżami gniazd po węgarach i innych elementach obramienia [fot. 23/k-25/k].

Podsumowanie

W konsze znajdowała się figura świętego Krzysztofa, przyczepionego plecami do jej tła. Na zachowanym tynku pozostały wyraźne ślady po stojącej i okrytej płaszczem sylwetce wysokiej postaci. Trudno dziś jednoznacznie stwierdzić, czy to wyobrażenie patrona było potraktowane rzeźbiarsko, pełnoplastycznie, czy była to jedynie płaskorzeźba. Zdania na ten temat są podzielone. Niewątpliwie było to przedstawienie ponadnaturalnej wielkości. Sądząc po zarysie sylwetki postaci, głowa figury mogła znajdować się na wysokości gzymsu obiegającego niszę. Do tła w dolnej części wnęki przylega fragment plastycznie uformowanej draperii przypominającej fałdy płaszczka. Te pozostałości są wykonane z zaprawy wapienno-piaskowej, być może z dodatkiem gipsu. Inne relikty, widoczne na tynku, to w zasadzie niewyraźne odciski, słabo czytelne zarysy, linie krótkich, zanikających konturów oraz otwory po mocowaniu.

Naszym zdaniem, w oparciu o analizę wszystkich śladów i pozostałości, była to figura pełnoplastyczna, odziana dosyć przestrzennie potraktowanym płaszczem, a nie jedynie płaskorzeźba przyczepiona do tła niszy. Fałdy dotąd zachowane, a także niektóre części tynku w obrębie

zarysowanego konturu, są pokryte patyną i brudem. Były to miejsca wystawione na bezpośrednie oddziaływanie czynników atmosferycznych. W innych zaś miejscach pozostały jakby zupełnie świeże, jasne plamy o miękkich i owalnych obrysach, zarówno w części środkowej, jak też po bokach wnęki. Do otynkowanej ściany niszy przylegały tu bezpośrednio jakieś człony dawnej postaci, być może łokcia (jasny odcisk po prawej stronie wnęki), lub lewej nogi - wyraźnie zarysowanej poniżej fałdów. Druga noga musiała być wysunięta do przodu, znacznie oddalona od otynkowanego i zabrudzonego tła wnęki. Figura opierała się na własnej, niezależnej podstawie, którą usunięto i zrzucano wraz z do niej przytwierdzonymi częściami posągu.

Dekoracyjne, prostokątne obramienie konchy tworzyły prawdopodobnie elementy sztukatorskie mocowane na zaprawie i hakach. Wnęka funkcjonowała stosunkowo krótko. Wykonano ją pod koniec wieku XVII, lub na początku XVIII stulecia, a uległa zamuirowaniu przed upływem XVIII wieku. W zamurówce zastosowano palcowaną cegłę późnobarokową oraz wcześniejszą, pozyskaną z rozbiórki.

5. Dane historyczne

Udokumentowana źródłowo wzmianka o świętym Krzysztofie, patronie kamienicy, pochodzi z połowy XVI wieku³. Powstanie wnęki, odkrytej w trakcie niniejszych badań, należy łączyć z okresem nieco późniejszym. Zasadniczy przełom w historii budynku nastąpił w 1644 roku, kiedy to marszałek nadworny i dzierżawca żup wielickich Adam Kazanowski rozpoczął sukcesywne wykupywanie wszystkich części kamienicy *pod Krzysztoforę*, zapoczątkowując w ten sposób przekształcenie kamienicy mieszczańskiej w magnacki pałac miejski.⁴

Kolejny etap przypadający na drugą połowę XVII i początek następnego wieku, rozpoczął się w roku 1664, z chwilą przejęcia pałacu przez nowego właściciela Wawrzyńca Jana Wodzickiego, żupnika wielickiego.

³ Teki Paulego Żegoty, Biblioteka Jagiellońska, sygn.rkp 5354; A. Grabowski, *Starożytnicze wiadomości o Krakowie*; źródło przywołane w monografii pałacu, oprac. W. Komorowski, B. Krasnopolski, (m-pis), 2001, s.36

⁴ Komorowski W. Krasnowolski B., op. cit., s. 45-56.

Poprzez włączenie kolejnej kamienicy tzw. Chmielowskiej znajdującej się przy ul. Szczepańskiej, wykształciło się skrzydło północne i zachodnie pałacu na planie zachowanym do dziś. W latach 1682-84 dokonano gruntownej modernizacji i rozbudowy według planów włoskiego architekta Jakuba Solari'ego i z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, że z tego czasu pochodzi zasadnicza forma architektoniczna gmachu. Fasada pięcioosiowa, z portalem kolumnowym, akcentującym wejście do sieni w trakcie środkowym, prezentuje walory stylowe wczesnego baroku, z akcentami renesansowymi, w postaci obramień okiennych na pierwszym piętrze. W latach 1696 - 1704, staraniem Anny Marii Wodzickiej powstał bogaty wystrój wnętrza pałacu ze sztukatorskimi dekoracjami Baltazara Fontany ⁵.

Z końcem XVII, a najpóźniej na początku XVIII wieku, na wysokości drugiego piętra wykonano obszerną konchę na postać świętego Krzysztofa. Figura była wykonana w technice stiukowej. Trudno dziś jednoznacznie stwierdzić, kto był fundatorem i autorem wizerunku.

Inicjatorką powstania nowego przedstawienia świętego Krzysztofa na elewacji pałacu mogła być Anna Wodzicka, a wykonawcą jej zamierzenia być może sam Baltazar Fontana. Wnęka z figurą patrona istniała prawie przez całe stulecie, a uległa zamuiowaniu w roku 1791, kiedy to ówczesny właściciel pałacu Jacek Kluszewski usunął świętego Krzysztofa z elewacji budynku ⁶. Krótko potem powstał pierwszy przekaz ikonograficzny, jakim jest obraz M. Stachowicza z r. 1796, ale namalowany już po zamuiowaniu konchy.

Na przełomie XVIII i XIX wieku miała miejsce następna przebudowa, polegająca na naprawach i częściowym przemuiowaniu drugiego piętra, z równoczesnym osadzeniem do dziś zachowanej kamieniarki okiennej. W tym czasie wnęka pozostawała zamuiowana. W kilku miejscach zamurówkę konchy uzupełniono cegłą niepalcowaną.

⁵ Daty i fakty zaczerpnięte z opracowania W. Komorowskiego i B. Krasnowolskiego, op. cit., s. 45-56.

⁶ A. Grabowski, *Starożytnicze wiadomości o Krakowie. Zbiór pism z pamiętników ... z dawnych rękopiśmiennych źródeł*, Kraków 1852, s. 63.

6. Wnioski i wytyczne konserwatorskie

Zgodnie z ustaleniami wnękę w całości odsłonięto, dokładnie zinwentaryzowano i przebadano. Wykonano także odpowiednie zabezpieczenia konstrukcyjne, wzmacniając zniszczony łuk odcinkowy rozpięty powyżej dawnego zwieńczenia i obramienia wnęki.

Planowano poddać badaniu dendro-chronologicznemu deskę umieszczoną w sferycznym zamknięciu konchy. Po usunięciu zamurówki okazało się, że jest to fragment grubej belki pełniącej tu funkcję konstrukcyjną. Z tego powodu jej naruszanie, a tym bardziej wycinanie, nie jest korzystnym rozwiązaniem. Poza tym zniszczeniu uległaby stara wyprawa tynkarska wraz z gzymsem.

Dalsze działania związane z trwałą ekspozycją wnęki i ewentualnym przywróceniem wizerunku świętego, powinny być realizowane jednocześnie z remontem i konserwacją całej fasady pałacu.

Gniazda po obramieniu, po bokach niszy, należy odtworzyć w trakcie remontu, łącznie z pracami konserwatorskimi przy kamieniarce okien.

Należy pogłębić badania naukowe celem określenia formy stylowej wizerunku i obramienia wnęki.

Rekonstrukcję obramienia konchy należy poprzedzić badaniami nad formami analogicznymi, a także odnieść się do nielicznych fragmentów znalezionych w zasypie zalegającym dno zamurowanej wnęki.

Fot. 15/k

Wnęka na tle fasady Pałacu.

Fot. 16/k

Powyżej konchy płytka wnętrza zamknięta konstrukcyjnym łukiem odcinkowym. W jej tle chropowata zaprawa, haki i otwory po mocowaniu. W ceglany łuku wzmocnienia konstrukcyjne.

Fot. 17/k

Górna część konchy ze starym tynkiem i pozostałościami profilowanego gzymsu. W półkopiście umieszczona drewniana belka.

Fot. 18/k

Środkowa i południowa część półkolistej wnęki z jej sferycznym zamknięciem. W półkopiście, obok drewnianej belki, większy otwór. Z lewej częściowo przemurowane gniazdo po dawnym obramieniu.

Fot. 19/k

Środkowa część półkolistej wnęki poniżej gzymsu. W osi konchy nie otynkowany pas ceglanego muru, przechodzący także przez gzyms. Na tle ciemnego tynku wyraźnie jaśniejsze plamy obwiedzione konturem oraz otwory po mocowaniu.

Fot. 20/k

Wnęka w połowie jej wysokości. Na spatynowanym tynku kontury i zarysy jaśniejszych plam po elementach przylegających do tła konchy. W ceglanej ścianie zaślepione gniazda. U dołu pozostałości plastycznie opracowanej formy przypominającej fałdy.

Fot. 21/k

Środkowa część półkolistej wnęki
poniżej gzymsu. W osi konchy
pionowy, nie otynkowany pas
ceglanego muru.
Na tle ciemnego tynku jaśniejsze
plamy i kontury.

Fot. 22/k

Dolna część wnęki z plastycznie
uformowanymi pozostałościami
(płaszczka?).
Dno zasypane gruzem.

Fot. 23/k

Dolna część wnęki i jej dno – po eksploracji zalegającego tu gruzu.
Z lewej częściowo przemurowane gniazdo po osadzeniu obramienia.

Fot. 24/k

Dolna część wnęki. Powyżej dna pas jasnego tynku schodzący ukośnie od środka ku krawędziom konchy. Między spatynowanym tynkiem, a tym jasnym, schodzącym ukośnie, linia ciemniejszego konturu. Po prawej, poniżej fałdowania, pionowy pas jasnego tynku (ślad po przylegającej tu nodze?).

Fot. 25/k

Dolna, południowa część wnęki. Powyżej dna pas jasnego tynku schodzący ukośnie od środka do krawędzi konchy. Między spatynowanym tynkiem, a jego jaśniejszą, schodzącą ukośnie częścią, linia ciemniejszego konturu. Z lewej gniazdo po osadzeniu bocznego i dolnego członu obramienia.

Fot. 26/k

Dolna część wnęki. Fragment fałdów płaszcza. Ujęcie od dołu.

Fot. 27/k

Fragment dna przy osi wnęki. Spatynowany, ukośnie schodzący tynk zakończony wyraźnie wywiniętym kołnierzykiem.

Fot. 28/k

Górna część wnęki poniżej gzymsu – inwentaryzacja. Obrys zarysów, konturów, plam i ubytków na folii.

Fot. 29/k

Dolna część wnęki – inwentaryzacja. Obrys zarysów, konturów, plam i ubytków na folii.

Fot. 30/k

Fragment dawnej dekoracji (draperii?) znaleziony w zagruzowanym dnie wnęki.
Element wykonany z zaprawy wapienno-piaskowej.

Fot. 31/k

Fragment profilowanej opaski znaleziony w zagruzowanym dnie wnęki.
Element wykonany w narzucie, z zaprawy wapienno-piaskowej.

Fot. 32/k

Fragment profilowanej opaski znaleziony w zagruzowanym dnie wnęki. Ujęcie od góry
(w przekroju).

Fot. 33/k

Fragment profilowanego gzymsu znaleziony w zagruzowanym dnie wnęki. Ta sama barwa tynku i profil, jak w gzymsie istniejącym.

Fot. 34/k

Fragment dawnej dekoracji (draperii?) znaleziony w zagruzowanym dnie wnęki.

Fot. 35/k

Fragmenty dawnej dekoracji znalezione w zagruzowanym dnie wnęki.

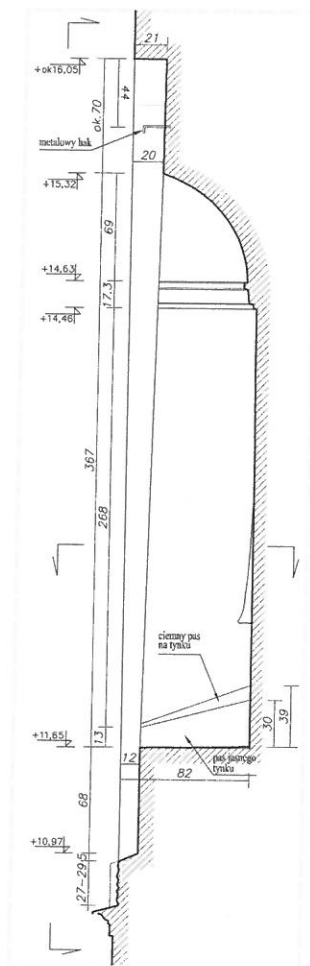
Fot. 36/k

Fragmenty dawnej dekoracji znalezione w zagruzowanym dnie wnęki.

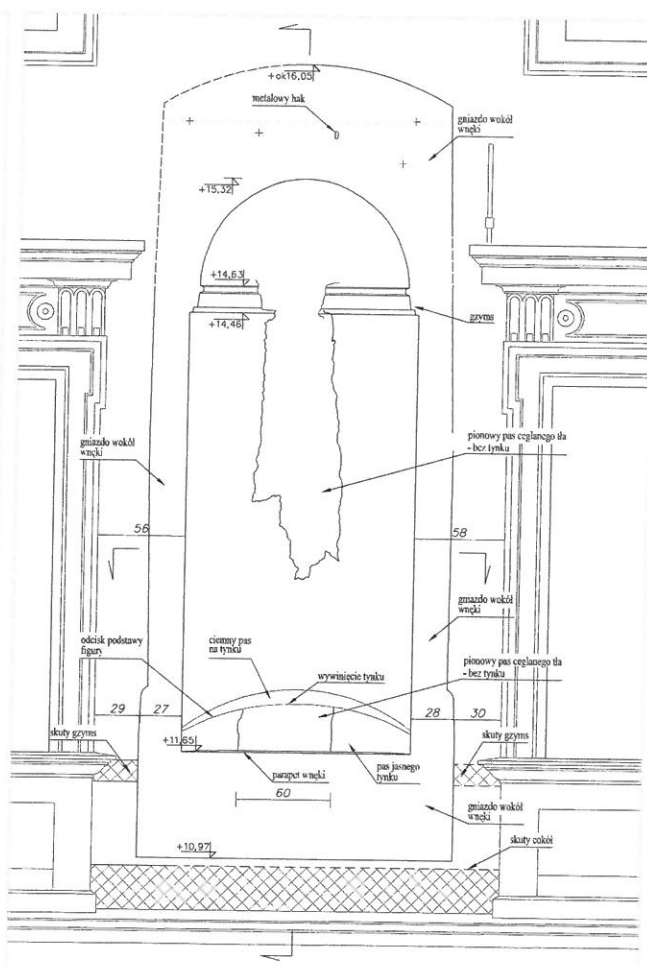

Fot. 37/k

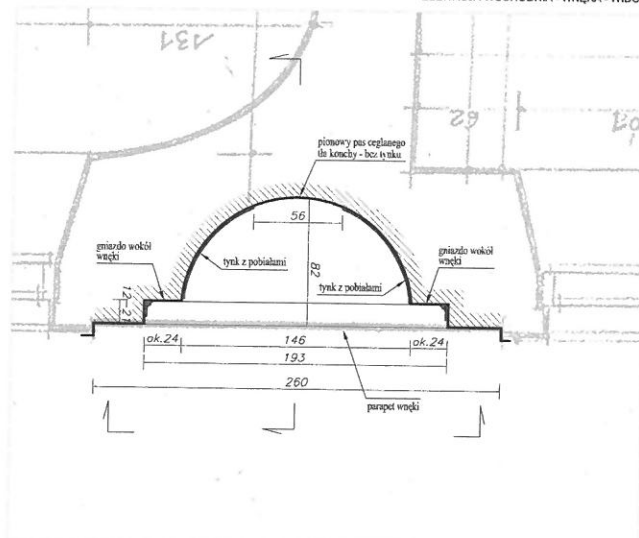
Wnętrze wnęki od zwieńczenia konchy do poziomego parapetu (fotomontaż - proporcje w przybliżeniu zachowane). Uszkodzenia tynku oraz odciski i relikty szaty w ujęciu ortogonalnym.

ELEWACJA WSCHODNIA - WNIEKA - PRZĘKRÓJ PIONOWY

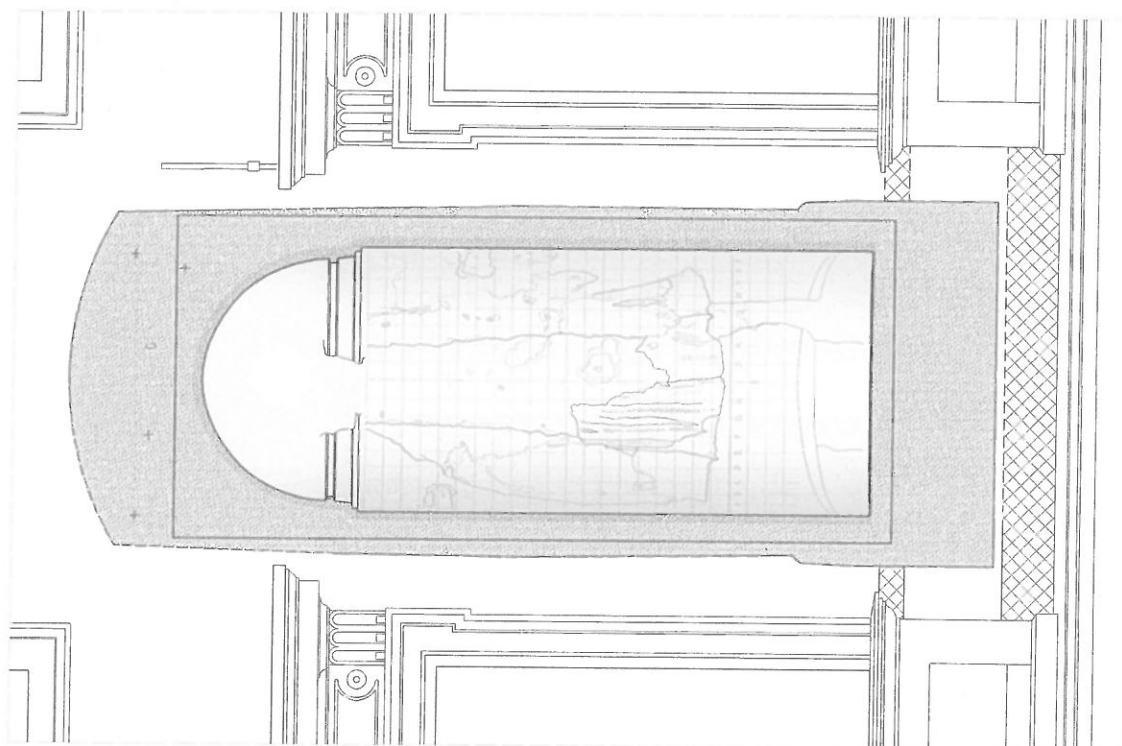

ELEWACJA WSCHODNIA - WNIEKA - WIDOK

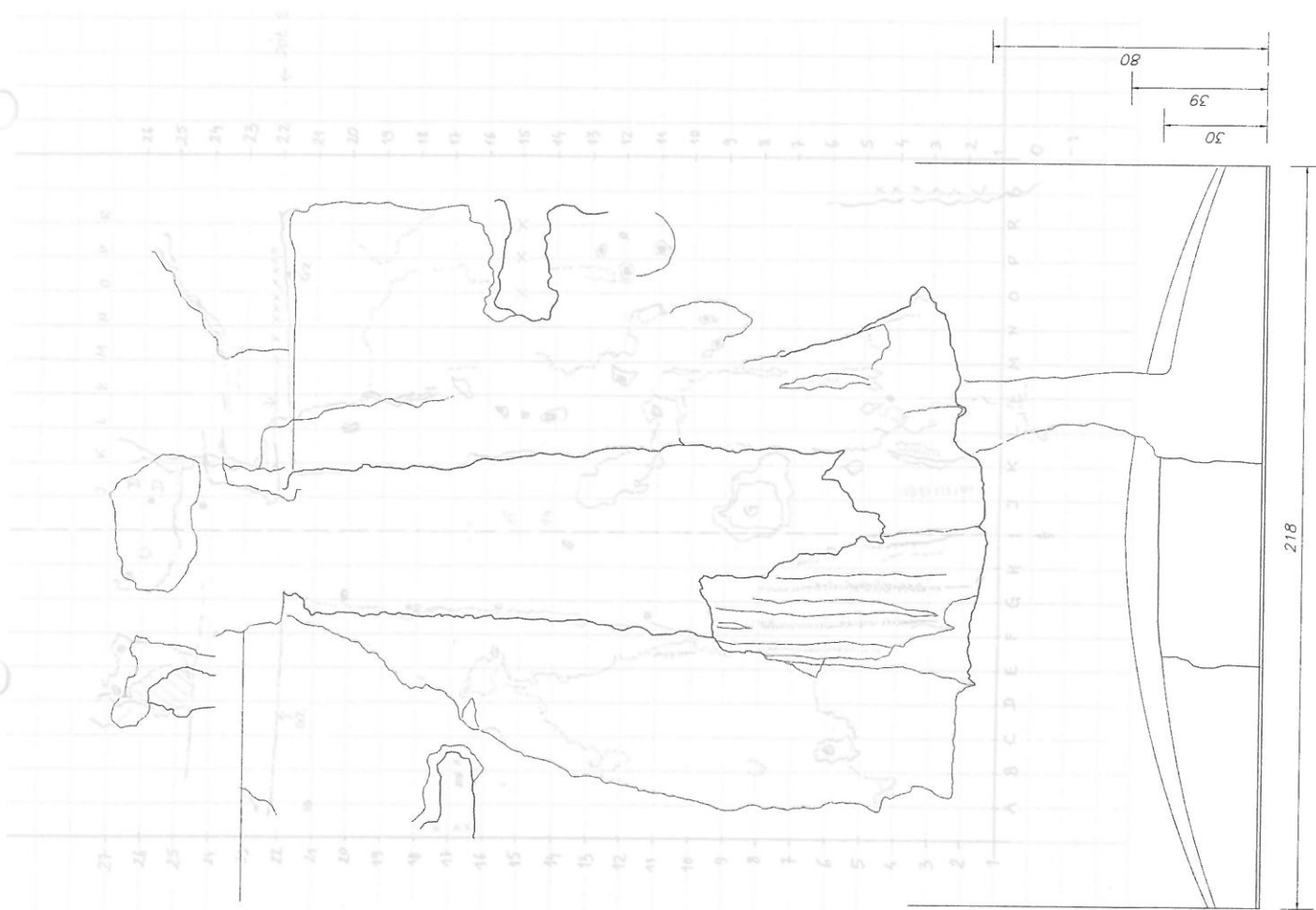

ELEWACJA WSCHODNIA - WNIEKA - PRZĘKRÓJ POZIOMY

		CİMRA PAZARLARI KOORDİNASYON ZARFI	
		MAKER JOSEF CEMALA	
		31028 Kufala, ul Kufala m. 14 (012 6740415)	
Adres		Mazrae İşletme Bakanlığı 31-011 Kufala, Rivak Ödüyü 35	
Eğitim		Rural School Kufala 31-011 Kufala, ul Kufala Ödüyü 35	
Sınıf		YEMERİ VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Maddeler		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		ARCHITECTURA	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE KASIMDE KULACI KÖY KIZERİSİ ZARFI	
Köy		BİNA VE	

LOGO	CEMPLA I PARTNERZY KONSERWACJA ZABYTKÓW
INWESTOR	MAREK JOZEF CEMPLA 31-028 Kraków, ul. Krzyżni 7/8, tel/fax (012) 421-66-75 Muzeum Historyczne Miasta Krakowa 31-011 Kraków, Rynek Główny 35
OPIS	Pałac "Pod Krzyżobory" 31-011 Kraków, Rynek Główny 35
TEMAT	WNĘKA W FASADZIE PAŁACU "POD KRZYŻOBORY" SPRAWOZDANIE Z BADAŃ ARCHITEKTONICZNYCH
BRANŻA	ARCHITEKTURA
PLAN	BADANIA ARCHITEKTONICZNE
WYKONANIE	dr inż. Marek Cempla ul. Wesoła 10, 31-004 Kraków Kontakt: 012 421-66-75
WYKONANIE	ELEWACJA WSCHODNIA - WNĘKA
WYKONANIE	RYŚUNEK SZCZEGÓŁOWY: ORTOGONALNY
WYKONANIE	WIDOK POZOSTAŁOŚCI ODCISKÓW FIGURY
WYKONANIE	DATA: 03. 2011 r.
WYKONANIE	SKALA: 1:20
WYKONANIE	STRONA: 3

LOGO	CEMPLA I PARTNERZY KONSERWACJA ZABYTKÓW MAREK JÓZEF CEMPLA 31-028 Kraków, ul. Krzyża 78, tel/fax (019) 421-46-75
WYKONANIE	Muzeum Historyczne Miasta Krakowa 31-011 Kraków, Rynek Główny 35
ADRES	Pałac "Pod Krzyżem" 31-011 Kraków, Rynek Główny 35
TEMAT	WNĘKA W FASADZIE PAŁACU "POD KRZYŻEM" SPRAWDZANIE Z BADAŃ ARCHYTEKTONICZNYCH
WYKONANIE	ARCHITEKTURA
FAZA	BADANIA ARCHYTEKTONICZNE
WYKONANIE	dr inż. Marek Cempla Stanisław Cichorz ul. Wesoła 15, 31-001 Kraków
WYKONANIE	SCIANA WNĘKI W ROZWIĘCIU INWENTARYZACJA TYNKÓW, ODCISKÓW I POZOSTAŁOŚCI FIGURY
WYKONANIE	DATA: 03. 2021 r. SKALA: 1:10 STRONA: 4

